

mere, end der er brugt. Den ene Post angaar Lønningerne, hvor der var bevilget 7 940 987 Kr., men det har vist sig, at der har været 582 295 Kr. tilovers. Den anden Post, hvor Uoverensstemmelsen mellem Budget og Regnskab bestaar i, at der har været bevilget mere, end der var Brug for, findes under Telegraf- og Signalvæsenet. De øvrige Poster, hvor der er Uoverensstemmelse, samler sig om Landbrugsministeriet. Til „Andre Udgifter“ var bevilget 2 562 Kr., men de har kostet mere end det dobbelte. Bevillingen til Vedligeholdelse var 2 000 Kr., og der blev brugt 3 249 Kr. Til Folkehold var bevilget 65 350 Kr., og der er brugt 83 520 Kr. Ligeledes er der paa Bygning og Inventar en betydelig Overskridelse omtrent til det dobbelte af, hvad der var bevilget. Til Besætninger var der bevilget 9 650 Kr., men brugt 22 257 Kr., til Foderstoffer, Sædefrø og Gødning var der bevilget 43 550 Kr., men brugt 84 917 Kr., altsaa ogsaa nær det dobbelte. Til Skatter og Afgifter var bevilget 15 940 Kr., Overskridelsen er paa 9 286 Kr. Til Besætninger var bevilget 800 Kr., men der er anvendt 4 550 Kr. Der er endelig en lille Overskridelse til Bepakningssager, altsaa for Militærets Vedkommende, paa 24 592 Kr.

Nu maa det jo erkendes, at i de Forhold, hvorunder vi har levet i de senere Aar, er det meget vanskeligt, naar man lægger Finansbudgettet, nogenlunde at opføre det, som virkelig kommer til Udgift, og jeg maa sige om hele dette Afsnit, at Administrationen har været mere lydhør overfor de Anker, der her er kommet fra Statsrevisionens Side, end med Hensyn til den førstnævnte Art. Det fremgaar ogsaa af Finanslovsforslagene, at naar der er gjort opmærksomhed paa saadanne Uoverensstemmelser mellem Budget og Regnskab, saa plejer Administrationen ved Anlæggelse af det kommende Aars Finanslov at tage Hensyn dertil ved at forhøje Bevillingerne. Overfor det første Forhold derimod, det med de store ubevilgede Overskridelser, synes Administrationen ikke at være tilstrækkelig lydhør, og det vilde dog være saa meget lettere i disse Aar at opføre disse Overskridelser paa Tillægsbevillingslovsforslaget, som dette plejer at blive meget sent færdigt. I det paagældende Aar 1916—17 blev det først færdigt i Rigsdagen den 31. Maj, saa med mere Opmærksomhed og god Villie kunde der nok have været gjort noget mere for at faa disse store Overskridelser efterbevilget.

Saa findes der øverst paa Side 3 i Betænkningen en Bemærkning fra Statsrevisionen, der gaar ud paa, at tidligere, da

Statsbanerne offentliggjorde en „Beretning om Driften“ hvert Aar, havde Statsrevisionen af disse Beretninger nogen Støtte i sit Arbejde med at opgøre Statsbanernes Budgetter. Efter at denne „Beretning om Driften“ var ophørt at udkomme, henvendte man sig den 29. Januar 1918 skriftlig til Administrationen og bad om at faa en Række Meddeleiser af den Art, som tidligere blev offentliggjort i Driftsberetningen. Man fik ogsaa et Svar 7 Maaneder efter, den 30. August 1918, men uheldigvis var det saa sent, at de Oplysninger, som paa det Tidspunkt blev meddelt Statsrevisionen, ikke havde nogen Betydning for den, fordi den for længe siden var færdig med at behandle det paagældende Afsnit af Statsregnskabet.

Der gøres videre opmærksom paa, at det Bidrag, som ydes til Dampfærgeforbindelsen Gedser—Warnemünde, for det paagældende Finansaar er opført med $\frac{5}{4}$ Aars Bidrag i Stedet for som sædvanlig kun med et Aars. Derved er det altsaa blevet større, og det er Statsrevisionens Opfattelse, at Udgiften for dette overskydende Kvartal burde have været opført paa Tillægsbevillingslovsforslaget.

Saa har vi haft et Par gamle Sager om Hærens Krudtværk og om den militære Klædefabrik. Det siger sig selv, at da Krigsforholdene indtraadte, kunde de Beløb, som var bevilgede til disse to Statsinstitutioner, ingenlunde slaa til, der maatte bruges mange flere Penge, idet der maatte ydes store Leveringer til Hæren og Flaaden. Statsrevisionen bad om nærmere Oplysninger om disse Forhold, og navnlig ønskede man en noget større Specifikation af Udgifterne. Første Gang dette blev fremsat fra Revisionens Side, førtes der en længere Brevveksling mellem Statsrevisorerne og Chefen for Hærens tekniske Korps, og Resultatet af denne blev, at under de Forhold, hvorunder man maatte arbejde paa Hærens Krudtværk, kunde man ikke nu som tidligere specificere Regnskaberne. Desuden gjordes det gældende, at den største Del af de forøgede Udgifter i Grunden allerede var bevilget, idet de gik ind i de ekstraordinære Beløb, som vi i de senere Aar i stort Omfang har ydet til Hær og Flaade paa Grund af Krigen. Derefter indskrænker Statsrevisorerne sig til, saaledes som det ogsaa findes udtalt her i Betænkningen, at bemærke, hvor meget der var brugt til Hær og Flaade, og hvor meget der var solgt til private. Det viser sig da, at der i det paagældende Regnskabsaar var leveret Krigskrudt til Hæren for 1 372 695